

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Pace ție, poporul Meu, în zi de sărbătoare arhierască, tată! Pace poporului român, și zile de sfinți din cer mărturisitori să se coboare peste creștetul lui, duhul mărturie, de unde vine pacea de la Dumnezeu peste el, dacă Domnul binevoiește, dacă acest neam are în el fii bineplăcuți Lui. Amin.

Intru în carte cuvânt și găsesc veghe la porți pentru venirea Mea. O, priveghează și tu, poporul Meu, și să fii pământ bun, ca să rodești, tată, căci Eu sunt Semănătorul Care seamănă peste tine cuvântul Meu ca să-l auzi și ca să-l ascuți și ca să aduci roade, fiule. Vouă vă este dat să știți tainele împărăției lui Dumnezeu, măi fiilor, dar pentru cei din afară totul se face în pilde, ca uitându-se cu ochii să nu vadă, și auzind cu urechile să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și Eu să-i tămăduiesc pe ei, așa cum proorocii au scris. Și iată, și acum așa este cu pilda sămânței care cade din gura semănătorului peste cei de lângă cale, cărora se seamănă cuvântul, dar vine satana și îl ia din inima lor, sau peste cei semănați în loc pietros, care aud degrab și se bucură, dar neavând rădăcină țin până la o vreme, iar când vine strâmtorare se smintesc; sau peste cei semănați în spini, care aud cuvântul, dar grijile îl fac neroditor în ei.

O, poporul Meu, mereu, mereu Scripturile se împlinesc pentru cei buni și pentru cei răi, și mulți cred în acest cuvânt și dintre slujitorii de biserici și dintre ceilalți oameni, dar slujitorii de biserici nu-l mărturisesc ca să nu-și piardă mărirea, căci scris este: *«Au iubit mărirea omenească mai mult decât mărirea lui Dumnezeu, și uitându-se nu văd, și auzind nu înțeleg și nu se întorc să le iert lor multele lor păcate ca să-i tămăduiesc pe ei ca un bun ce sunt»*.

Omul este din lut, și tot așa este și iubirea lui. O, dacă s-ar lăsa făcut de mâna Mea omul, numai așa ar avea el parte de credință sfântă în lucrările lui Dumnezeu, și iată, și cei luminați odată prin darul credinței în lucrările lui Dumnezeu, și aceia se încearcă cu necredința, dar nu e necredință, ci e altceva. Când omul alunecă spre rele după ce umblă pe cale cu Mine, el dă atunci să se acopere cum că nu ar fi Dumnezeu pe cale cu el, și cu aceasta își acoperă el alunecarea lui, și mai este și netemerea de Dumnezeu, căci Eu, Domnul, celui alunecos de pe cale îi iau darurile Mele și-l las în banii lui.

O, ce mari semne cerești au lucrat prin credința lor sfinții Mei mărturisitori și lucrători de minuni peste cei necredincioși și îndărătnici pentru credință! Ce au înțeles cei ce au văzut în vremea mărturisirii făcută pentru Dumnezeu de către arhiepiscopul Meu Spiridon? Dacă omul nu vrea să creadă, să nu mai grăiesc Eu peste el cum că nu se împlinește cum ar vrea el să vadă împlinirile cuvântului Meu? Dar n-am spus Eu că nu-i din lumea aceasta împărăția Mea și că ea este în om dacă este? Și dacă n-o aveți în voi, ce voiți să vedeți, voi, fii necredincioși prin îndărătnicia de a nu crede cuvântul cel semănat peste voi din gura semănătorului, care iese mereu și seamănă sămânța sa? Vine la gura inimii voastre satana și vă smulge cuvântul cel semănat de Mine în voi, sau și dacă vă bucurați de el degrabă, voi fără de rădăcină fiind, pe loc pietros dacă stați, sunteți până la o vreme, iar când vine strâmtorare vă smintiți, iar dacă sunteți semănați între spini vă înghit grijile și devine neroditoare sămânța Mea semănată peste voi, și iată, nu e necredință, ci este altceva, este ceea ce este scris în pilda semănătorului care vine să semene sămânța sa, și numai cei semănați pe pământ bun sunt cei ce ascultă cuvântul și îl împlinesc și rodesc. Amin.

Arhiepiscopul Meu Spiridon se face mărturisitor din dreapta Mea, căci ziua aceasta este ziua lui de serbare între sfinți, ziua când el a venit de pe pământ la cer, slujitor între sfinți pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși care vor semne ca să vadă, dar cei ce vor așa se fac și mai

îndărătnici, și mai răstignitori pentru cei ce seamănă peste ei cuvântul lui Dumnezeu spre pocăința omului păcătos.

Hai, tată, hai, arhiereule mare, hai, fă-te semănător, și binecuvântată să-ți fie aplecarea din cer peste om, căci cei semănați pe pământ bun sunt cei ce ascultă cuvântul și îl primesc și rodesc, unul treizeci, altul șazeci și altul o sută, după cum gura Mea a proorocit acum două mii de ani când îl învățam pe om credința și darurile ei, care rodesc în cei credincioși prin cuvântul Meu semănat peste ei. Amin, amin, amin.

– *Hai, Doamne mare, hai să semănăm sămânța cuvântului Tău, căci împlinirile lui sunt tainice pentru cei din afară, peste care totul se face în pilde, ca văzând cu ochii să nu vadă, și auzind cu urechile să nu audă, ca nu cumva ei să se trezească și să vină să le ierți păcatele și să-i tămăduiești pe ei de ele. O, ce împliniri au putut să vadă și să înțeleagă cei din vremea mărturiei mele pe pământ când Tu și cu mine am săvârșit semne mari între cei adunați la sobor arhieriei pentru soarta credinței bisericii, Doamne? O, ce minuni pot vedea acum cei ce se uită cu ochii și nu văd sau cei ce auzind nu aud să vină și să-i tămăduiești? Minunea ar fi învierea din păcat a omului, căci omul este din lut, săracul, și nu înțelege el tainele împărăției cerurilor dacă tot ce face el este lut, este pământ. O, dacă Tu ai spus prin Scripturi și prin Duhul Tău că vei veni și vei păstori toate neamurile cu toiag de fier, și nu se îplinește aceasta peste om, ești Tu neîmplinitor, sau este omul care nu Te primește peste el Păstor? O, dacă omul ar lucra cer pe pământ, numai atunci ar vedea împlinirea Ta cea mare cu omul, căci Tu ai zis să zică fiii bisericii Tale: „Facă-se voia Ta precum în cer, așa și pe pământ, Doamne”, iar dacă omul nu lucrează precum în cer pe pământ, ce vrea omul să vadă ca să creadă? Iar eu spun așa omului:*

Ce vrei, omule, să vezi ca să nu crezi? O, ca să nu crezi nu-ți trebuie să vezi, și faci acest păcat al necredinței fără să vezi ceva pentru ca să-l faci, dar ca să crezi, de ce, oare, și-ar trebui ceva ca să vezi? O, dacă tu nu ești pământ bun, aceasta este vina pentru care tu nu primești în tine cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul facerii tale din gura semănătorului care seamănă peste tine sămânța sa. O, nu trebuie împliniri văzute ca pe pământ împlinirile pentru cei ce ar fi să creadă, ci trebuie inimă plină de temere de Dumnezeu și apoi de dragoste pentru Dumnezeu ca să ascuți cuvântul Domnului și să-l primești și să fii roditor cu el. O, nu uita, nu uita de Domnul Care a spus că împărăția cerurilor nu vine în chip văzut, pentru că ea nu este din lumea aceasta, ci vine tainic și se sălășluiește înăuntrul omului și îl face pe om palat al ei, la care oamenii necredincioși din pricina faptelor lor rele nu privesc și nu înțeleg împărăția lui Dumnezeu în om.

O, popor hrănit de Domnul pe calea Lui cu tine! O, să nu vină satana în inima ta și să ia cuvântul semănat în ea! O, caută să ceri la Domnul să ai rădăcină, ca nu cumva să te bucuri degrab la auzul cuvântului Lui și să te ofilești apoi și să te smintești în vreme de strâmtorare. Dacă soarta ta te ține între spini, vezi să nu te aplece grijile vieții și să se facă neroditor cuvântul Domnului în tine și măreția Lui apoi. Caută să-L îplinești în tine pe Domnul Semănătorul și rodul sămânței Lui. O, nu te da aplecat de cele de pe pământ, care îți pot înăbuși grija de iubirea cea de sus! Eu am fost arhiereu mare la har, dar nu-L slăbeam pe Domnul în mine în vremea când mă îngrijeam de toate cele câte trebuiau lucrate ca să aibă biserica Domnului îngrijire. Era Domnul minunat în mine, și tot așa și săvârșea prin mine semne și minuni peste cei ce se îndoiau de dumnezeirea Lui. O, ce frumos L-a mărturisit credința mea pe Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! O, ce frumos e Domnul în sfinți pe pământ, unde dragostea Lui rabdă îndelung, plină de bunătate! Ea nu știe de pizmă, de lăudăroșenie, de trufie, căci ea nu caută ale sale, și de aceea ea nu se mânie și nu socotește răul, ci cu mare cuviință se bucură de adevăr, iar de nedreptate nu, și ea toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește și le rabdă, și de aceea nu piere ea. Amin. Eu spre ea vă conduc prin sămânța mea semănată peste voi. Amin.

O, faceți, fiilor, încă o cânticică mică și scoateți pe ea lucrarea dragostei, măi fiilor. Omul este lut, ca și cele lucrate de el, dar cartea dragostei dacă el o lucrează se face palat al ei, palat

al lui Dumnezeu se face omul pe pământ dacă nu-i pierde dragostea. O, desfaceți-vă unii altora încordările de suflet și lucrați totul ca pentru Domnul și ca pentru voi apoi, și veți fi roadele dragostei, iar Domnul va străluci pe pământ tot mai aprins cu împărăția Sa în voi și între voi. Pace vouă! Lumea serbează cum știe ea lumește Crăciunul, cel căzut de la locul lui între sărbători, dar voi serbați sărbătoarea mea de ridicare de pe pământ la cer. O, puneți-mă mijlocitor între voi și Dumnezeu, căci sfinții sunt cuminți, și numai dacă sunt ceruți în ajutor ei fac pe cele de la Domnul pentru cei care se bizuie pe Domnul și pe sfinții Lui în toate câte ei iubind săvârșesc în Domnul, fiilor. Amin.

Tu, Doamne, așa ai fost și așa ești și azi și mâine, minunat, minunat întru sfinții Tăi și între ei cu slava Ta. Amin. O, dă-i poporului Tău virtutea dragostei! Ea îl face pe el nepieritor așa cum este ea și îl face minunat când Tu ești minunat în sfinți, o, Doamne, și așa să iubească el să fie, o, Doamne, și așa să stea el mereu, mereu înaintea Ta. Amin, amin, amin.

– Așa, poporul Meu să fii, așa, tată, precum sfinții Mei îți hărăzesc ție să fii înaintea Mea! O, dulce a fost în ziua aceasta învățătura Mea și a arhiereului Meu Spiridon, numai să se lipească ea, căci dulce la dulce se lipește, tată. Amin.

Pace neamului român! Și mereu voi rosti pace peste el, căci voiesc să Mă fac Cel minunat în mijlocul lui. Dragostea Mea rabdă îndelung și este plină de bunătate și de aceea nu pierde ea. Așa să trăiești tu în mijlocul neamului român, poporul Meu, și să fii sămânța cea semănată de Mine în țarina lui, și din loc în loc să cazi pe pământ bun și să rodești și să-Mi aduci Mie spice, tată, iar Eu îți voi da plata și-ți voi da mereu, mereu venirea Mea, căci ea, numai ea te ține pe tine în viață în vremea aceasta grea și plină de ispite și de păcatul necredinței, și după ea Eu îți voi da bucuria și minunea ei, tată, Eu, Cel minunat întru sfinții Mei și între ei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

12/25-12-2008